

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra Poetiske Skrifter I

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. XII. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633873823680/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

schläger saa selv, sagde han senere, i denne Ungdomsspøg Spiren til Baggesens Had.

Til det romantiske Idéindhold i »Langlands-Reise« svarer den romantiske Form. Læremestrene er den formsikre A. W. Schlegel og bag ham Goethe, og intet Sted er Oehlenschlägers Versekunst saa frodig og saa moden som her. Vi møder de romanske Verseformer, som Schlegel elskede; det spanske Romancevers i tre Variationer: ustrofisk i »Issefiorden«; strofisk og rimet i »Anders-Skov«; i »Omskiftning« strofisk men (nærmere Forbilledet) kun med Vokalrim (Assonans), som kunstfuldt gennemføres i hele Digtet. De uregelmæssige Terziner fra »Ellehoien« er vejet for de korrekt byggede i »Roeskilde Domkirke«; Ottaverne anvendes i »Catastrophe«, tyske Forbilleder yder nye sammensatte Former af jambisk-anapæstiske eller trokæisk-daktyliske Vers. Sin særlige Karakter faar den lille Digtreds imidlertid ved den rige Anvendelse af antike Versemaal. I hele første Del — Rejsen — er det elegiske Distichon (afvekslende Hexametre og Pentametre) Hovedversemaalet. I »Hjemfarten« eksperimenterer Oehlenschläger med »det større asklepiadeiske Metrum«, som han kendte fra Horats (— v — v v — || — v v — || — v v — v — ||), men som dog ved sine vanskelige Pauser kun i enkelte Verselinier former sig fuldt naturligt efter Sprogets egen Rytme:

»Sølvbro, grundet af Vand, kruset af Vind, dækket af
Himmelglands«.

Det smukkeste Udtryk for Oehlenschlägers Antik er det lille Hexameter-Epos »Toget til Thorsing«, hvor Voss' Homer har affødt et lille Mesterværk, som
XII